

ΕΤΟΣ 55ον

4 Μαρτίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (2805)

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο άπ. Παῦλος από την προς Έβραίους επιστολή του παρουσιάζει τόν προφητάνακτα Δαβίδ νά όμιλεῖ πρὸς τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου, τόν Χριστό, καί νά τοῦ ἰλέγει: «Ἐσὺ εἶσαι ἀσυγκρίτως ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι ὡς "λειτουργικά πνεύματα" δέν ἐνεργοῦν ἀπὸ δική τους πρωτοβουλία ἀλλ' ἀποστέλλονται ἀπὸ τόν Θεό σέ ὑπηρεσίες γιά ἐκείνους πού μέλει νά κληρονομήσουν τήν αἰώνια ζωή». Καί βέβαια δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού γίνεται λόγος στήν Ἁγία Γραφή γιά τοὺς ἀγγέλους. Ἀπό τό πρῶτο βιβλίον, τή Γένεση, μέχρι τό τελευταῖο, τήν Ἀποκάλυψη, πολλοί εἶναι οἱ ἀναφορές γι' αὐτά τά λειτουργικά πνεύματα, τοὺς ἁγίους ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ. Ἄν καί δέν γνωρίζουμε ἐπακριβῶς τόν χρόνο τῆς δημιουργίας τῶν ἀγγέλων, κατά τοὺς θεοφόρους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀγγελοὶ, πού δέν ἔχουν ὕλικό σῶμα καί δέν ὑπάγονται στοὺς φυσικούς νόμους καί εἶναι νοερές δυνάμεις, δημιουργήθηκαν πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ὕλικου κόσμου. Σημαντική εἶναι ἡ μαρτυρία πού βρίσκεται στόν Ἰώβ, ὅπου ἀναφέρεται: «Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἤνεσαν με πάντες ἄγγελοί μου» (Ἰώβ 38,7) ἀλλὰ καί τοῦ Μ. Βασιλείου ἡ γνώμη ὅτι ὑπῆρχε «πρεσβυτέρα τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κατάστασις», τήν ὁποία καί σηματοδοτεῖ ὡς «ὑπέρχρονον». Πνεύματα, λοιπόν, οἱ ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐλεύθεροι ἀλλὰ καί «δυσκίνητοι» πρὸς τό κακό, παγιωμένοι τρόπον τινά στό ἀγαθό.

Τό ἔργο τῶν ἀγγέλων

Ἄξιζει, ὅμως, νά γνωρίζουμε ποιό εἶναι τό ἔργο τῶν ἀγγέλων. Καί πρὶν παρουσιάσουμε τό ἔργο τους, πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι τό πλῆθος τους εἶναι μεγάλο (Ματθ. 26,53 καί Ἐβρ. 12,22) καί ὁ άπ. Παῦλος ὀμιλεῖ «περὶ ἀρχῆς καί ἐξουσίας καί δυνάμεως καί κυριότητος» (Εφ. 1,21), «περὶ θρόνων κυριοτήτων,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. α΄ 10 - β΄ 3)

Ἄγγελοι· τὰ λειτουργικά πνεύματα

Κατ' ἀρχάς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθῆσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηξέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρυνώμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

ἀρχῶν, ἐξουσιῶν» (Κοθ. 1,16) «περὶ ἀγγέλων» (Ρωμ. 8,38) καὶ «περὶ ἀρχαγγέλων» (Α΄ Θεσ. 4,16). Ὀνομαστικῶς ἀναφέρονται στήν Ἁγία Γραφή οἱ ἄγγελοι Μιχαήλ, Γαβριήλ καὶ Ραφαήλ. Τό κύριο ἔργο τῶν ἀγγέλων εἶναι ἡ δοξολογία καὶ ἡ αἴνεση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιτέλεια τῶν ἐντολῶν Του, ἰδιαίτερα ὅ,τι ἔχει σχέση μέ τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Τά λειτουργικά αὐτά πνεύματα ἀποστέλλονται «εἰς διακονίαν» καὶ προφυλάσσουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπό κάθε κίνδυνο. Οἱ ἄγγελοι μᾶς παρακολουθοῦν νυχθημερόν καὶ στέκονται δίπλα μας μέ ἀγάπην. Τό ἔργο ὅμως αὐτό τό κάνουν συνεχῶς μέ ὅλη τους τή δύναμν καὶ μέριμνα καὶ προστασία γιά μᾶς. Ἔνας ἐκκλησιαστικός συγγραφέας τοῦ 2ου αἰ., ὁ Ἀθηναγόρας, λέγει ὅτι: «ὅπως ὁ κυβερνήτης ἐνός πλοίου ἔχει τοὺς πάντες γιά τίς πιά μικρές ὑπηρεσίες, ἔτσι καὶ ὁ Θεός ἔχει τοὺς ἀγγέλους». Αὐτός ὁ Παντοδύναμος καὶ Κυβερνήτης κατευθύνει καὶ κυβερνᾷ ὅλη τή Δημιουργία. Ἔχει ὅμως ἀναθέσει μερικότερες ὑπηρεσίες στά λειτουργικά πνεύματα, τοὺς ἀγγέλους Του, γιά τό ἀνθρώπινο γένος.

Ἄγγελοι στή Θεία Λειτουργία

Αὐτός ὁ ὑπέροχος ἀγγελικός κόσμος κατέχει ἰδιαίτερη θέση στή Θε. Λειτουργία. Ἡ παρουσία τῶν ἀύλων αὐτῶν νοερῶν δυνάμεων κατά τήν τέλεια τῆς ἀναιμάκτου Θείας Εὐχαριστίας εἶναι ἴλιαν χαρακτηριστική. Κάθε φορά πού τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία κατέρχονται οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, εἶναι συναγμένοι κύκλωθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ βλέπουν καὶ συμπάριστανται καὶ συνδοξολογοῦν. Οἱ δικές μας δεήσεις καὶ ἐκφωνήσεις ἐνώνονται μέ τίς δικές τους χιλιάδες καὶ μυριάδες ἀγγελικές φωνές καὶ δοξολογίες. Ὁ Τρισάγιος Ὕμνος «Ἅγιος ὁ Θεός» εἶναι τό ἄσμα τους καὶ τό «Ἀλληλοῦια» εἶναι ὁ ὑπερκόσμιος ὕμνος τους. Ἐκεῖ στή Θεία

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Σύ Κύριε εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γῆν ἐθεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θὰ καταστραφοῦν, ἀλλὰ σύ παραμένεις· ὅλοι θὰ παλπώσουν σάν ἔνδυμα, σάν μανδύαν θὰ τοὺς τυλίξης καὶ θὰ ἀλλαγοῦν. Σύ ὁμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δέν θὰ τελειώσουν. Σέ ποιόν δέ ἀπό τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτέ ὁ Θεός, Κάθηνσε εἰς τὰ δεξιά μου, ἕως ὅτου κάνω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν σου; Δέν εἶναι ὅλοι πνεύματα πού ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται δι' ὑπηρεσίαν χάριν ἐκείνων, πού μέλλουν νά κληρονομήσουν σωτηρίαν; Διά τοῦτο πρέπει ἐμεῖς νά προσέχωμεν περισσότερο εἰς ὅσα ἀκούσαμε, μή τυχόν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι ἐάν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθηκε δι' ἀγγέλων, εἶχε κῦρος καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβε δικαίαν ἀνταπόδοσιν, πῶς θὰ ξεφυγῶμεν ἐμεῖς, ἐάν δεῖξωμεν ἀμέλειαν διά μίαν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νά κηρύττεται ἀπό τόν Κύριον, ἐπειτα μᾶς ἐβεβαιώθηκε ἀπό ἐκείνους πού τὴν ἄκουσαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Λειτουργία ὅπου ὁ Πατήρ εὐλογεῖ, ὁ Υἱός θυσιάζεται, τό Ἅγιον Πνεῦμα ἀγιάζει καὶ οἱ Ἅγγελοι παρίστανται, ὁ ἱερεύς εὐχεται μέ αὐτά τὰ μυσταγωγικά λόγια: «Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπέρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἥν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ἕξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, περρωτά, τόν ἐπινίκιον ὕμνον, ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ ἰέγοντα». Πρόκειται, θὰ ἰέγαμε, γιά ἓνα θριαμβευτικό «πνευματικό συλλειτουργο» ἱερέων, πιστῶν καὶ ἀγγέλων. Κάθε φορά, λοιπόν, πού ἀκούγεται ἡ δέηση « Ἅγγελον εἰρήνης πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν», ἄς προσευχομεθα νά γίνεται τό αἶτημα τοῦτο πραγματικότητα. Ἰδιαίτερα σέ μιά ἀντιπνευματικὴ ἐποχή, ὅπου ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἐγκλωβίζεται μεταξύ ὑἷης καὶ μηχανῆς, ἡ παρουσία τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἔχει μεγάλη ἀξία καὶ βαθιὰ σημασία.

Ἀρχιμ. Χ. Π.

4 Μαρτίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».

Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475),

Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μαρκ. β΄ 1-12.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Μαρτίου, Γ΄ τῶν Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14-ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π΄ 34-θ΄ 1.

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Ἡ θεωρία καί ἡ πράξη

Οἱ χριστιανοί πολύ συχνά ἀναζητοῦμε τόν Χριστό μέσα στό μυαλό μας. Θέτουμε πολύπλοκα ζητήματα, θεωρητικά ἐρωτήματα, ἐπιχειροῦμε διανοητικές ἀκροβασίες καί καθιστοῦμε ἔτσι τόν Θεό «ἀντικείμενο» ἀδιέξοδων στοχασμῶν. Ὅμως, στό σημερινό εὐαγγέλιο, ὁ Χριστός ἀπέναντι στό θεωρητικό δίλημμα («*τί εἶναι πιό εὐκόλο νά πῶ: “σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες;” ἢ “πάρε τό κρεβάτι σου καί περπάτα;”*» – Μάρκ. 2, 9) ἀντί ἄλλης ἀπάντησης, προσφέρει στόν παραλυτικό τή θεραπεία του. Καί μοιάζει ἔτσι νά λοιδορεῖ τό θεωρητικό ἐρώτημα, ἀφήνοντάς το μετέωρο. Στά λόγια τῆς ἀπορίας δίνει ἔργα σωτηρίας. Στή θεωρία ἀπαντᾷ μέ πράξη. Οἱ Φαρισαῖοι τόν ἀναζητοῦν σέ θεωρητικούς διαλογισμούς, ἐνῶ ὁ Χριστός εἶναι ἐκεῖ μπροστά τους καί ἀνταποκρίνεται στήν ἀνάγκη τῆς ζωῆς τοῦ παραλυτικοῦ. Καί ἔτσι συμβαίνει πάντα: ὁ Χριστός ἀρνεῖται νά γίνει ἄγονος στοχασμός τοῦ μυαλοῦ μας καί προτιμᾷ νά μᾶς συναντᾷ στό κύλισμα τῆς καθημερινότητας, νά ἀνταποκρίνεται στίς ζωτικές μας ἀνάγκες, νά ἐπενεργεῖ χαρακτηριστικά στόν τρόπο τοῦ βίου μας.

**Ἀκοῦστε τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΤΩΡΑ καί ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ**

Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιτοσιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm